

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – V. Sandu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – B. Bîrcă, E. Clim, S. Iorgov

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Colța Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la recunoașterea ilegalității și anularea ordinelor nr. 30/ps „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” și nr. 32/ps „Cu privire la eliberarea din serviciu” din 11 ianuarie 2017, constatarea ilegalității eliberării din funcția deținută și anularea înscrierii din carnetul de muncă, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție, încasarea salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Colța Sergiu și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată :

La 06 februarie 2017 Colța Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră, solicitând anularea ordinelor nr. 30/ps din 11 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” și nr. 32/ps din 11 ianuarie 2017 „Cu privire la eliberarea din serviciu”, restabilirea în funcția anterior deținută de șef de schimb al unității de control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Valea Mare” al Direcției regionale Vest a DPF a MAI, a încasa salariul de funcție cu toate suplimentele pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu momentul eliberării din funcție până la momentul repunerii în funcție, suma a cinci salarii medii lunare pentru suportarea daunei morale cauzate, prin eliberarea ilegală din funcție, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin ordinele Departamentului Poliției de Frontieră nr. 30/ps și nr. 32/ps din 11 ianuarie 2017, în temeiul concluziei anchetei de serviciu din 16.12.2016, demersului Consiliului superior de disciplină din 04.01.2017 și în conformitate cu art. 35 lit. f) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28.12.2011, a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din funcția de șef de schimb al unității de control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Valea Mare” al Direcției regionale Vest a DPF a MAI.

Consideră că ordinele emise de Departamentul Poliției de Frontieră în privința sa sunt contrare prevederilor legislației în vigoare, ilegale și nefondate, pasibile de a fi anulate, deoarece nu s-a respectat modul de atragere la răspundere disciplinară conform Legii cu privire la Poliția de Frontieră, nu au fost clarificate toate circumstanțele încălcărilor admise, inclusiv motivele de fapt și de drept ale încălcărilor admise de angajat, stimulările și sancțiunile disciplinare aplicate anterior. Or, conform art. 36 alin. (6) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, însă acesta este posibil doar în cadrul unei anchete de serviciu, în cadrul căreia angajatorul urma să-i acorde reclamantului posibilitatea să explice atitudinea și să prezinte toate probele și justificările pe care le consideră necesare. Însă, potrivit materialelor anchetei de serviciu acumulate în privința sa, ancheta de serviciu s-a redus doar la constatarea faptului încălcării de disciplină.

Totodată, sancțiunea disciplinară trebuie să fie conformă, cu vinovăția angajatului și cu gravitatea încălcării săvârșite. La aplicarea sancțiunii disciplinare urma să se ia în considerație caracterul, cauzele, circumstanțele și consecințele faptei săvârșite, conduita anterioară a angajatului, termenul aflării lui în serviciu. Sancțiunea disciplinară urma să fie aplicată cu dreptate, fără părtinire și numai după constatarea tuturor circumstanțelor, ceea ce în cazul dat nu a fost efectuat. Consideră că ancheta de serviciu, pe faptul încălcării de disciplină admisă de reclamant, este efectuată unilateral și neobiectiv, nu este deplină, nu conține informații importante privitor la constatarea circumstanțelor încălcării admise, fiind efectuată cu abateri grave de la prevederile Regulamentului interior al Poliției de Frontieră.

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu au fost acumulate probe ce confirmă doar gradul de vinovăție al angajatului, dar nu și circumstanțele ce exclud sau atenuează răspundere acestuia.

A menționat că n-a fost luat în considerație nici faptul că angajatul are o vechime de muncă în cadrul Poliției de Frontieră de peste 3 ani și 9 luni, iar în total în serviciu de peste 14 ani, se caracterizează pozitiv, anterior nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare, vina sa în încălcarea disciplinei de serviciu a recunoscut-o imediat, sincer se căiește și regretă de cele întâmplare.

A indicat că la aplicarea sancțiunii disciplinare nu s-a luat în considerație prevederile art. 36 alin. (4), (5), (6) din Legea nominalizată supra, dreptul său fiind limitat doar la aducerea la cunoștință a concluziei anchetei de serviciu, nefiindu-i explicat dreptul de a prezenta probe în apărarea sa.

Conform art. 36 alin. (9) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 35 lit. f) – eliberarea din serviciu, se aplică doar la propunerea consiliului de disciplină, pe când în cazul dat, sancțiunea disciplinară

„eliberarea din serviciu” a fost propusă de persoana care a efectuat ancheta de serviciu.

Astfel, deși în art. 3 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră se indică că principiile de bază ale activității Poliției de Frontieră sunt: legalitatea, imparțialitatea, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, continuitatea, transparența, răspunderea personală, profesionalismul, în realitate aceste principii au fost completamente neglijate.

În astfel de circumstanțe, este dovedit faptul că reclamantul a fost sancționat disciplinar nefondat și eliberat ilegal din funcție și urmează a fi restabilit în funcția deținută.

La 07 aprilie 2017 Colța Sergiu a înaintat cerere de modificare a cerințelor, solicitând anularea ordinelor nr. 30/ps din 11 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” și nr. 32/ps din 11 ianuarie 2017 „Cu privire la eliberarea din serviciu”, emise în privința sa, a constata ilegal eliberarea sa din funcția deținută de șef de schimb al unității de control al frontierei a Sectorului poliției de frontieră „Valea Mare” al Direcției regionale Vest a DPF a MAI, demisia din funcție și încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție, în conformitate cu art. 90 alin. (4) Codul muncii, în mărime de cinci salarii medii lunare de 6724,53 lei, obligarea pârâtului să anuleze înscrierea din carnetul de muncă, cu numărul de ordine 6 din data de 11.01.2017 cu privire la eliberarea din serviciu în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1), lit. I), alin. (11) din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră în temeiul ordinului DPR nr. 32/ps din 11.01.2017, încasarea salariului și a suplimentelor pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data eliberării din funcție 11.01.2017 până la momentul adoptării hotărârii, reieșind din salariul mediu lunar pentru anul 2016 în sumă de 6724,53 lei, conform certificatului Direcției Regionale Vest a DPF a MAI nr. 07 din 31.01.2017, încasarea prejudiciului moral în mărime de cinci salarii medii lunare și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei. (f.d. 171-172, vol. I)

Reclamantul a invocat că nu dorește restabilirea în funcția deținută anterior, deoarece în Sectorul poliției de Frontieră „Valea Mare” și în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră s-a creat o atmosferă moral și psihologic stresantă.

Prin hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Colța Sergiu împotriva Departamentului Poliției de Frontieră cu privire la recunoașterea ilegalității ordinelor nr. 30/ps „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” și nr. 32/ps „Cu privire la eliberarea din serviciu” din 11.01.2017, constatarea ilegalității eliberării din funcția deținută și anularea înscrierii din carnetul de muncă, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție, a salariului, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 91, 93-97, vol. II)

Prin încheierea din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a înlocuit Departamentul Poliției de Frontieră cu succesorul său în drepturi procedurale Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. (f.d.170-152, vol. II)

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Colța Sergiu și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 157-180, vol. II)

La 19 noiembrie 2018 Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel

Chișinău și a hotărârii din 07 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 1-8, vol. III)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel. Concluziile instanțelor inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și probele prezentate, fiind dată o apreciere eronată a probelor din dosar. De asemenea, au fost aplicate eronat normele de drept material, neluând în considerație că la eliberarea din serviciu au fost încălcate atât prevederile legale, cât și procedura de eliberare din funcția deținută.

La 21 ianuarie 2019 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, solicitând a considera inadmisibil recursul declarat de către Colța Sergiu, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 martie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 29 septembrie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 19 noiembrie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Colța Sergiu, reprezentat de avocatul Găină Valentin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas